

Sebészet gyakorlat élménybeszámoló Bielefeld, 2016. július

Idén júliusban a PTE-ÁOK német-magyar cserekapcsolatának köszönhetően Bielefeldben tölthettem a kötelező nyári **sebészet gyakorlatomat**, három magyar hallgatóval együtt. A következőkben néhány sorban szeretném összefoglalni a négy hét során szerzett élményeimet, tapasztalataimat.

Év közben, még bőven a szorgalmi időszakban vettem fel a kapcsolatot a kórházzal (Evangelisches Krankenhaus Bielefeld); **a gyakorlat kezdésének pontos időpontjáról, a szállásról és egyéb részletekről e-mailben kaptam tájékoztatást.**

Bielefeldbe vonattal vagy **repülővel** lehet eljutni, egy közeli nagyvároson keresztül. Mivel a vonatút összességében körülbelül egy napig tart, és nem sokkal olcsóbb, én a repülést választottam. A dortmundi reptérről transzferbusszal jutottam el a főpályaudvarra, ahol jegyet váltottam egy bielfeldi vonatra. A vonatjegyek - tapasztalataim szerint – elég drágák, szóval később már okosabb voltam: hazafelé, Kölnbe a Flixbus nevű busztársasággal mentem. Hasonló, kedvező árú buszokat interneten nagyon könnyen lehet találni! ☺

Szállás: a kórház épületei a város több területén található. Az általános sebészet, az érsebészet, az urológia és a sürgősségi ambulancia például a Johannesstift-en, a gyereksebészet, a neurológia és más osztályok a Bethel-ben (Gilead I és II épület). Mi a gyakorlatot a Johannesstift-en végeztük, ezért szállást is itt, a nővérszállón kaptunk, az épületben folyosónként egy konyha és egy fürdő található. **Wifi** hozzáférést csak a folyosó bizonyos pontjain találtam, ezért beszereztem egy netezésre használható telefonkártyát a közeli Aldiban: 15 euróért 5 GB adatforgalmat tudtam venni 30 napra.

Az első nap reggelén találkoztunk az egyik kórházi dolgozóval, hogy megbeszéljük, ki melyik osztályon szeretne lenni. **Vetésforgó-szerűen egy-egy hetet töltöttünk mind a négy osztályon** (általános-, érsebészet, urológia, sürgősségi ambulancia). Később megtapasztaltuk ennek a rendszernek az előnyeit és a hátrányait is. Jó volt, hogy többféle osztály működését ismerhettünk meg, így különböző érdekes műtéteken vehettünk részt, sőt akár asszisztálhattunk is; viszont mire megszoktuk az egyik osztály „rendjét”, pont letelt az öt nap.

A legelső nap során kórházi ruhát és szekrényeket kaptunk (5-5 euró letétbe helyezésével, amit a gyakorlat végén visszakaptunk), illetve S-Bahn-nal átmentünk Bethel-be a **névjegy- és étkezési kártyákért**. Itt egy **havi helyi járatos bérletet** is kaptunk, ami később nagyon jó szolgálatot tett; mivel a Johannesstift messze van a belvárostól (ami egyébként nagyon kicsi, csupán pár utca alkotja, mert a legtöbb régi épület a II. világháború során megsemmisült), sokszor igénybe vettük a **tömegközlekedési** eszközöket. A **menzán** naponta háromszor (hétvégen kétszer) ehattunk, bármelyik kórházban. Ebédre általában három menüből lehetett választani.

Mivel **a kórházban nagyon sok külföldi dolgozik** – orvosok, ápolók, takarítószemélyzet egyaránt -, úgy tapasztaltam, hogy mindenki nagyon nyitott, kedves, türelmes és segítőkész. Meglepő módon mindenki tisztában volt velem, hogy Pécsről jöttünk.

Az első héten, az érsebészetem voltam; ez az osztály tetszett a legjobban a négy közül. Fél nyolckor kezdődött a reggeli megbeszélés, ahol én is kaptam nyomtatott listát a betegekről (ez később megkönnyítette a tájékozódást). A délelőtt általában a hosszúra nyúló vizittel telt, mert ennek során történt a kötéscsere is. Itt láttam lárvaterápiával kezelt betegeket: ennek során élő, sterilizált légylárvákat tesznek a nehezen gyógyuló, akár antibiotikum-rezisztens baktériumokat és elhalt szöveteket is tartalmazó sebbe. Az orvosokkal együtt ebédelhettem (ez más osztályon nem volt jellemző), délután pedig mindig akadt még valami adminisztrációs feladat, Doppler-ultrahang készítés, vagy éppen egy kemoterápia miatti Port-katéter beültetésre váró beteget kellett tájékoztatni (ebben természetesen csak megfigyelőként vettem részt). A délutáni megbeszélést követően mehettem haza. Egyik nap egy arteria femoralis thrombectomiánál asszisztálhattam, ahol az érfalat patch-plasztikával pótolták, illetve distalisabb szakaszokon ballonkatéteres tágítást és stent-beültetést is végeztek.

A második hét a sürgősségi ambulancián inkább belgyógyászati jellegű volt. Itt nem volt megbeszélés, vagy bármilyen kötött program, egyszerűen csak mentem az egyik orvossal felvenni a betegeket. Gyakorolhattam az **anamnéziszfelvételt** – ami **nyelvgyakorlás szempontjából hasznos volt** -, és amikor a doktornő ráért, szívesen beszélgetett velem az aktuális betegekről.

A harmadik hét az általános sebészetem nehéz volt. A reggeli gyors vizit után egy rövid megbeszélés következett, majd az osztályra vagy műtőbe lehetett menni. Lipóma eltávolítást, pajzsmirigyműtétet és PACD-hez való katéter-beültetést láttam; az osztályon vért vettem, kanült raktam be, kötéscserénél sebet mostam ki. Egyszer részt vettem a Sprechstundén is: itt beszélnek meg a betegekkal a műtét időpontját, itt teheti fel a páciens a kérdéseit, és itt történnek a kontrollvizsgálatok is. Délután ezen az osztályon a röntgenes, majd a délutáni megbeszélés szokott lenni, illetve egyszer részt vettem az intenzíves viziten is.

Az utolsó hét az urológián izgalmas volt: hétkor kezdtünk a vizittel és egy röntgenes megbeszéléssel. A délelőttöket leginkább a műtőben töltöttem: **láttam Da Vinci robot által asszisztált prostatectomiát**, egy nagyon sokáig tartó hólyag- és prosztatataeltávolítást, valamint részleges vese-rezekciót; asszisztálhattam egy heretumor-eltávolító műtétnél és egy orchidopexiánál. Egy napot az ambuláns ellátáson töltöttem, az osztályon pedig a vérvételt gyakorolhattam.

A **nyelvtudásomnak** – és a tavalyi évben német nyelvterületen végzett gyakorlatomnak – köszönhetően viszonylag gördülékenyen ment a kommunikáció a betegekkal és az orvosokkal egyaránt. Összességében úgy érzem, szakmai szempontból nagyon hasznos volt ez az egy hónap; **a kórházat bárkinek szívesen ajánlom sebészet gyakorlatra.**

A szabadidőmet igyekeztem kihasználni, és felkeresni a helyi **látványosságokat**: nem szabad kihagyni a Sparrenburg-ot, a Rathaus-t, a színházat, a belvárost a szombat reggeli piaccal és a Dr. Oetker Welt-et. Az utóbbi helyre mindenképpen ajánlott már hónapokkal előtte jegyet foglalni interneten. Érdeemes egy-egy napot szánni az ingyen látogatható állatkertre és a botanikus kertre is. Egy **szervezett program keretében ellátogathattunk Bethel-be, ahol epilepsziás, Down-szindrómás, illetve egyéb mentális betegséggel vagy függőséggel küzdő emberekkel és idősekkel foglalkoznak**; ez a délután is nagyon érdekes volt. Az egyik szombaton Hannoverbe, a vásárvárosba utaztam egynapos városnézésre (olcsó buszjegyet a Flixbus-nál találtam)

Úgy érzem, a négy hét során hasznos szakmai tapasztalatokkal és felejthetetlen élményekkel gazdagodtam; ezúton is köszönöm a Nemzetközi Kapcsolatok Irodája, illetve az Evangelisches Krankenhaus Bielefeld dolgozóinak a lehetőséget és mindennemű segítséget!

Szabó Dorottya

P.S.: Ha Németországban jártok, mindenképpen kóstoljátok meg a Currywurst-ot és egyetek egy döner! És ha minden kötél szakad, a McDonald's-ban itt is van ingyenes wifi 😊

A kórház épülete

A Dr. Oetker Welt-ben

Hannover, Rathaus

Sparrenburg

A gyakorlat végén